

DECIZIA NR. 99

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Direcția Controlului Fiscal Brașov, privind soluționarea contestației depusă de SC X.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control ale Direcției Controlului Fiscal Brașov, în raportul de inspecție fiscală și Decizia de impunere prin care din suma solicitată la rambursare X s-a respins la rambursare TVA Y și s-a aprobat la rambursare TVA în suma Z iar petenta contestă suma Q respinsă la rambursare.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.177 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.175,176 și 177 din O.G. nr.92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, D.G.F.P. Brașov este investită cu soluționarea pe fond a contestației formulate de către SC X.

I. SC X formulează contestație împotriva raportului de inspecție fiscală și Deciziei de impunere prin care organul fiscal a considerat ca nedeductibilă fiscal TVA și a colectat suplimentar TVA, motivând astfel:

Referitor la TVA aferentă unor servicii de transport salariați și chirie pentru cazarea administratorului, considerată ca nedeductibilă fiscal de organul de inspecție fiscală contestatoarea susține ca art.21 lin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal invocat de către organul de inspecție fiscală se referă doar la cheltuielile de transport și cazare pentru deplasări în țară și străinătate efectuate de administrator și salariați în scopuri de afaceri. Ori, TVA considerată ca nedeductibilă fiscal de către organul de inspecție fiscală privește transportul salariaților către și de la locul de muncă precum și chiria apartamentului închiriat în Brașov cu scopul de spațiu locativ permanent pentru administratorul societății.

În susținerea cauzei petenta invocă prevederile art.21 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal și susține ca cheltuielile cu transportul salariaților către și de la locul de muncă și chiria apartamentului sunt deductibile fiscal precum și TVA aferentă lor.

Referitor la TVA colectată suplimentar asupra minusului de inventar înregistrat în evidențele contabile în anul 2006 pe cheltuieli nedeductibile fiscal, petenta susține ca organul de inspecție fiscală nu a avut în vedere prevederile pct.50 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și pasiv, aprobate prin OMFP nr.1753/2004, potrivit cărora la stabilirea valorii lipsurilor de inventar, în cazurile în care lipsurile în gestiune nu sunt considerate infracțiuni se pot compensa cu plusurile constatate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

-există riscul de confuzie între sorturile aceleiași bun material, din cauza asemănării în ceea ce privește aspectul exterior:culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente

-diferențele constatate în plus sau în minus privesc aceeași perioadă de gestiune și aceeași gestiune

Petenta susține că lipsurile și plusurile constatate în gestiune sunt diferite pur scriptice, datorate unor erori de operare justificabile, într-o perioadă de investiții în care SC X testa și pune la punct procedurile administrativ contabile de lucru inclusiv programul de

operare in contabilitate, astfel ca diferentele constatate cu ocazia inventarierii reprezinta simple reglari intre evidentele sriptice si factice.

Totodata, petenta sustine ca lipsurile care constituie livrare de bunuri cu plata conform art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se refera strict la diferenta neta intre valoarea lipsurilor si plusurilor de inventar compensabile, asa cum au fost stabilite prin procesul verbal de inventariere si compensate prin procesul verbal.

Astfel petenta sustine ca trebuia colectata TVA numai asupra diferentei nete intre lipsurile de inventar si plusurile de inventar care au fost compensate.

Fata de cele mentionate mai sus petenta solicita admiterea contestatiei pentru suma Q si anulara partiala a Raportului de inspectie fiscala si a Deciziei de impunere.

II. Prin Decizia de impunere organul de inspectie fiscala din cadrul D.C.F.Brasov a respins la rambursare TVA avand in vedere prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala din cadrul D.C.F Brasov au constatat urmatoarele:

Inspectia fiscala s-a efectuat in vederea solutionarii decontului de TVA cu suma negativa prin care SC X a solicitat la rambursare in luna septembrie 2006 taxa pe valoarea adaugata.

Din totalul de taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare organul de inspectie fiscala a respins ca nedeductibila fiscal, a colectat TVA suplimentar si a admis la rambursare TVA.

Organul de inspectie fiscala a considerat ca nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor fiscale reprezentand contravaloare transport salariati si chirie pentru cazarea administratorului potrivit prevederilor art. 21 alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Totodata organul fiscal a colectat TVA asupra sumei reprezentand minus de inventar inregistrat pe cheltuieli nedeductibile fiscal in cursul anului 2006. TVA a fost stabilita suplimentar potrivit prevederilor art.art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

III. Luând în considerare constatările organului de inspectie fiscala, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Verificarea s-a efectuat în vederea soluționării decontului de TVA din luna septembrie 2006 cu opțiune de rambursare a sumei negative, inregistrat la A.F.P.Brasov .

1.Referitor la TVA aferenta facturilor fiscale reprezentand contravaloare servicii de transport salariati si chiria administratorului pentru locuinta inchiriata, precizam:

Cauza supusa solutionarii este daca D.G.F.P. Brasov prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta asupra exercitarii dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, in conditiile in care organele de inspectie fiscala nu au analizat aceste operatiuni din punct de vedere al exercitarii dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata, respectiv daca au fost efectuate in scopul operatiunilor taxabile ale societatii, iar temeiul de drept in baza caruia nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata vizeaza impozitul pe profit.

In fapt, petenta a dedus in luna septembrie 2006 taxa pe valoarea adaugata aferenta facturilor fiscale reprezentand transportul salariatilor si chirie cu cazarea administratorului societatii.

Organele de inspectie fiscala din cadrul D.C.F. Brasov au considerat ca nedeductibila fiscal TVA aferenta facturilor fiscale, motivand ca taxa pe valoarea adaugata aferenta unor servicii privind transportul salariatilor si chiria pentru cazarea administratorului sunt considerate cheltuieli deductibile fiscal numai in cazul in care societatea realizeaza profit invocand prevederile art.21 alin.(2) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept, sunt incidente prevederile art.145 alin.(3) coroborat cu alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care precizeaza:

(3) "Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;"

(8) "Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);"

Din dispozitiile legale mai sus mentionate, se retine ca taxa pe valoarea adaugata este deductibila doar daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale unei persoane impozabile si aceasta se justifica cu factura fiscala intocmita conform prevederilor legale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca societatea nu a acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata reprezentand contravaloare servicii transport si chirie pentru cazarea administratorului aferente facturilor fiscale mai sus enumerate.

In urma verificarilor, organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a TVA reprezentand contravaloare servicii transport si chirie pentru cazarea administratorului aferente facturilor fiscale mai sus enumerate, invocand prevederile art.21 alin.(2) lit. e) din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care se refera insa la nedeductibilitatea cheltuielilor si se afla in Titlul II denumit "Impozit pe profit" din actul normativ mentionat si care precizeaza:

"Sunt cheltuieli efectuate in scopul realizarii de venituri si:

e) cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate efectuate de către salariați și administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exercițiul curent și/sau din anii precedenți;"

Ori, conditiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA sunt prevazute de Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, la Titlul VI denumit "Taxa pe valoarea adaugata" si nu la Titlul II denumit "Impozit pe profit".

Mai mult, art.21 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, invocat de organul de inspectie fiscala precizeaza care sunt cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri si nicidecum care sunt conditiile pe care o persoana impozabila trebuie sa le indeplineasca in vederea exercitarii dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata.

Totodata, prin contestatia formulata societatea precizeaza ca articolul invocat de catre organul de inspectie fiscala se refera doar la "cheltuieli de transport si cazare pentru deplasarile in tara si strainatate efectuate de administrator si salariati in scopuri de afaceri" si nu este de acord cu aceasta incadrare a organelor de inspectie fiscala la art.21 alin.(2) lit e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Prin urmare, articolul de lege invocat de organele de inspectie fiscala este cuprins in Titlul II denumit "Impozit pe profit" din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care reglementeaza impozitul pe profit si nu poate fi aplicat taxei pe valoarea adaugata care este reglementata de Titlul VI denumit "Taxa pe valoarea adaugata" din acelasi act normativ.

Totodata, din raportul de inspectie fiscala rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au analizat daca operatiunile reprezentand transportul salariatilor si cazarea administratorului au fost efectuate de societate in folosul operatiunilor sale taxabile.

SC X prin contestatia formulata precizeaza ca " TVA priveste transportul salariatilor catre si de la locul de munca precum si chiria apartamentului inchiriat in Brasov cu scopul de spatiu locativ permanent pentru administratorul societatii ori din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta cele afirmate de societate, respectiv care a fost scopul transportului si pentru cine a fost achitata chiria in luna septembrie 2006.

Mai mult, in facturile fiscale emise de SC M la rubrica "Denumirea produselor si serviciilor " se precizeaza: contravaloare curse taxi pe perioada 01.09-28.09.2006, contravaloare curse taxi pe perioada 01.08-15.08.2006 conform contract 2006 respectiv contravaloare curse taxi pe perioada 16.08-31.08.2006 conform contract 2006, iar contractul la care se face trimitere in aceste facturi fiscale nu se afla la dosarul cauzei si nu se poate stabili care este natura si obiectul acestuia, intrucat nu a fost prezentat de catre contestatoare iar organele de inspectie fiscala nu au facut nicio precizare in raportul de inspectia fiscala cu privire la acesta.

De asemenea, in factura fiscala emisa de SCB la rubrica "Denumirea produselor si serviciilor " se precizeaza: transport persoane pentru perioada 01.09-30.09.2006 conform contractului iar in factura fiscala emisa de SC R la rubrica "Denumirea produselor si serviciilor " se precizeaza transport persoane conform contract iar in raportul de inspectie fiscala nu se face nicio referire la aceste contracte si nu au fost depuse la dosarul cauzei pentru a se putea stabili natura si obiectul acestora.

Organele de inspectie fiscala nu au facut nicio analiza a documentelor in baza carora societatea si-a exercitat dreptul de deducere, respectiv daca facturile fiscale au fost intocmite conform prevederilor legale si contin toate informatiile prevazut de acestea.

Din raportul de inspectie fiscala rezulta ca organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor mai sus enumerate fara sa motiveze si sa precizeze concret de ce nu au acordat drept de deducere a TVA inscrisa in acestea.

Prin urmare organele de solutionare a contestatiilor nu se pot pronunta asupra deductibilitatii din punct de vedere a TVA aferenta acestor facturi fiscale intrucat la stabilirea taxei pe valoarea adaugata prin decizia de impunere contestata organele de inspectie fiscala nu au analizat daca transportul salariatilor si cazarea administratorului sunt destinate

operatiunilor taxabile ale societatii, nu au precizat care este motivul pentru care nu au acordat dreptul de deducere a TVA si nu au invocat prevederile legale care sunt aplicabile TVA stabilita suplimentar, conform art.43 alin.(2) lit.e) si f) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

"Actul administrativ fiscal cuprinde urmatoarele elemente:

[...]

e) motivele de fapt

f) motivele de drept"

coroborate cu lit.e) din Anexa 2 privind Instructiunile de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala" din Ordinul OMFP nr.972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilita de inspectia fiscala, care precizeaza:

"e) Informațiile din conținutul "Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se vor completa după cum urmează:

2.1.2. "Motivul de fapt" - se va înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.

2.1.3. "Temeiul de drept" - se va înscrie detaliat și în clar încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului, a celorlalte elemente prevăzute de lege, cu prezentarea concisă a textului de lege pentru cazul constatat. Temeiul de drept se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate la aceasta."

Avand in vedere cele precizate mai sus, urmeaza sa se desfiinteze Decizia de impunere privind TVA aferenta facturilor fiscale reprezentand contravaloare transport si chiria administratorului, in conformitate cu prevederile art.186 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

urmand ca organele de inspectie fiscala , printr-o alta echipa sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit tinand cont de cele precizate in prezenta decizie.

2.Referitor la TVA aferenta minusului de inventar, inregistrat de societate pe cheltuieli nedeductibile fiscal, **cauza supusa solutionarii D.G.F.P.Brasov este daca societatea avea obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor constatate lipsa pe baza de inventar, neimputabile.**

In fapt, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca minusul de inventar a fost inregistrat in debitul conturilor de cheltuieli nedeductibile conform "Situatiei cheltuielilor nedeductibile si a veniturilor neimpozabile pe luna septembrie 2006" .

Organul de inspectie fiscala a considerat minusul de inventar ca fiind o livrare de bunuri efectuata cu plata potrivit art.128 alin.(3) lit.e) din legea nr.571/2003 privind Codul fiscal si a colectat TVA in cota de 19%, stabilind suplimentar TVA de plata .

In drept pentru cazul in speta sunt aplicabile prevederile art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, care precizeaza:

"(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

e) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor prevăzute la alin. (9) lit. a) și c)."

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca în baza procesului verbal de inventariere s-a constatat un minus de inventar.

Ca urmare a neconcordanțelor existente între conturile de stocuri, venituri și cheltuieli înregistrate în evidențele contabile ale contribuabilului, organul de inspecție fiscală a solicitat explicații administratorului societății în vederea clarificării acestor diferențe și a influențelor în cuantumul TVA solicitată la rambursare.

Urmare a adresei D.C.F. Brașov, prin Nota explicativă administratorul SC X, referitor la diferențele existente între minusul de inventar conform procesului de inventariere și cheltuielile nedeductibile înregistrate în evidențele contabile precizează următoarele:

"Diferența între suma înregistrată pe cheltuieli nedeductibile fiscal și suma rezultată ca urmare a inventarierii patrimoniului reprezintă minus de inventar înregistrat în cursul anului 2006, mai puțin cel înregistrat pentru luna septembrie 2006."

Din situația mai sus prezentată rezulta că petenta a înregistrat pe cheltuieli nedeductibile fiscal minusul de inventar, acesta fiind neimputabil.

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate societatea datorează taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile lipsă, constatate pe baza de inventar, neimputabile, astfel că organul de inspecție fiscală în mod legal a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă minusului de inventar neimputabil.

Argumentele contestatoarei prezentate în contestația formulată referitoare la minusul de inventar înregistrat în evidențele contabile în anul 2006 pe cheltuieli nedeductibile fiscal și pentru care aceasta susține că organul de inspecție fiscală nu a avut în vedere prevederile pct.50 din Normele privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de activ și pasiv, aprobate prin OMFP nr.1753/2004, potrivit cărora la stabilirea valorii lipsurilor de inventar, în cazurile în care lipsurile în gestiune nu sunt considerate infracțiuni se pot compensa cu plusurile constatate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

-există riscul de confuzie între sorturile aceluiași bun material, din cauza asemănării în ceea ce privește aspectul exterior:culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente

-diferențele constatate în plus sau în minus privesc aceeași perioadă de gestiune și aceeași gestiune,

precizăm următoarele:

După cum susține și petenta și după cum rezulta din documentele existente la dosarul cauzei minusul de inventar a fost înregistrat în debitul conturilor de cheltuieli respectiv conturi de descarcare de gestiune produse finite fără a efectua compensarea minusurilor de inventar cu plusurile de inventar.

În Nota explicativă înregistrată la D.C.F. Brașov, administratorul societății precizează că rezultatele inventarierii au fost înregistrate în contabilitate în conformitate cu Legea contabilității nr.82/1991 și Normele metodologice de utilizare a conturilor contabile și fiind într-un număr mare, anexează câteva exemplare referitoare la aceste operațiuni precum și componenta pe conturi cu valorii aferente plusului și minusului de inventar care dovedesc sumele mai sus precizate.

Din "Situatia cheltuielilor nedeductibile si a veniturilor neimpozabile pe luna septembrie 2006" rezulta ca petenta a inregistrat in evidentele contabile numai minusul de inventar nu si plusul de inventar la care face referire in nota explicativa mai sus mentionata.

In sustinerea cauzei petenta invoca prevederile pct.50 din Normele privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de activ si pasiv, aprobate prin OMFP nr.1753/2004 care precizeaza:

"La stabilirea valorii debitului, în cazurile în care lipsurile în gestiune nu sunt considerate infractiuni, se va avea în vedere posibilitatea compensării lipsurilor cu eventualele plusuri constatate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- să existe **riscul de confuzie** între sorturile aceluiași bun material, din cauza asemănării în ceea ce privește aspectul exterior: culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente;

- diferențele constatate în plus sau în minus **să privească aceeași perioadă de gestiune și aceeași gestiune.**

Nu se admite compensarea în cazurile în care s-a făcut dovada că lipsurile constatate la inventariere provin din sustragerea sau din degradarea bunurilor respective datorate vinovăției persoanelor care răspund de gestionarea acestor bunuri.

Listele cu sorturile de produse, mărfuri, ambalaje și alte valori materiale care întrunesc condițiile de compensare datorită riscului de confuzie se aprobă anual de către administratori, respectiv de către ordonatorii de credite, și servesc pentru uz intern în cadrul unităților respective.

Compensarea se face pentru cantități egale între plusurile și lipsurile constatate."

Potrivit prevederilor legale mai sus mentionate, invocate de asemenea, de petenta in sustinerea cauzei, lipsurile constatate in gestiune care nu sunt considerate infractiune pot fi compensate cu plusurile de inventar, pe baza listelor cu sorturile de produse, marfuri, ambalaje si alte valori daca sunt indeplinite conditiile in sensul ca exista riscul de confuzie între sorturile aceluiași bun material, din cauza asemanarii în ceea ce privește aspectul exterior: culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente iar diferentele constatate în plus sau în minus privesc aceeasi perioada de gestiune si aceeasi gestiune.

Din documentele existente in copie la dosarul cauzei si dupa cum precizeaza si petenta in contestatia formulata procesul verbal de compensare a fost intocmit in data de 31.01.2007, urmare a controlului efectuat de organele de inspectie fiscala din cadrul D.C.F.Brasov.Petenta anexeaza la dosarul cauzei **procesul verbal de compensare** dar nu face dovada ca bunurile compensate indeplinesc conditiile impuse de prevederile pct.50 din Normele privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de activ si pasiv, aprobate prin OMFP nr.1753/2004, mai sus enuntate.

Mai mult, in contestatia formulata insasi petenta recunoaste "**ca lipsurile si plusurile constatate in gestiune sunt diferente pur scriptice, datorate unor erori de operare justificabile, ca aceste sume reprezinta prin natura lor, simple reglari intre evidentele scriptice si cele factice si nu minusuri sau plusuri de inventar asa cum au fost tratate de organele de control**".

Argumentele petentei demonstreaza in mod clar ca in speta nu sunt aplicabile prevederile pct.50 din Normele privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de activ si pasiv, aprobate prin OMFP nr.1753/2004, simplele reglari intre evidentele scriptice si cele factice neincadrându-se in conditiile imperative impuse de lege pentru a se putea face compensarea factica cantitativa a plusurilor cu minusurile constatate, astfel ca argumentele petentei nu pot fi luate in considerare in solutionarea favorabila a contestatiei.

Petenta nu invoca in sustinere temeiul de drept conform caruia reglarile intre evidentele scriptice si cele factice nu trebuiau tratate de organele de inspectie fiscala ca minusuri de inventar.

Referitor la argumentele petentei precizam ca in conturile de materii prime, semifabricate cumparate, MRO, semifabricate produse, produse finite si marfuri se inregistreaza in mod factic (cantitativ si valoric) bunuri intrate in gestiunea societatii iar constatarea ca urmare a inventarului a diferentei reprezinta minus de inventar aferent caruia contribuabila trebuia sa colecteze TVA la data constatarii.

Astfel, din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, societatea datoreaza aceasta taxa pentru bunurile lipsa, neimputabile constatate pe baza de inventar, deci pentru toata valoarea minusului de inventar constatat dupa cum rezulta si din prevederile art.128 alin.(3) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

In consecinta, organul de inspectie fiscala in mod legal a colectat TVA aferenta minusului de inventar, prin aplicarea cotei de 19% asupra acestuia, potrivit prevederilor art.140 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Avand in vedere prevederile legale in speta si cele precizate in continutul deciziei urmeaza a se respinge contestatia pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art. 128, 140 145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pct.7 si pct.50 din Normele privind organizarea si efectuarea inventarierii elementelor de activ si pasiv, aprobate prin OMFP nr.1753/2004, lit.e) din Anexa 2 privind Instructiunile de completare a formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala" din Ordinul OMFP nr.972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilita de inspectia fiscala, art 43, art.183 si art 186 din O.G. nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Desfiintarea partiala a Deciziei de impunere intocmita de organele de inspectie fiscala din cadrul D.C.F.Brasov pentru TVA considerata ca nedeductibila fiscal de catre organul de inspectie fiscala, urmand ca organele de inspectie fiscala, printr-o alta echipa decat cea care a intocmit decizia de impunere contestata, sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceleasi obligatii bugetare si aceeasi perioada avand in vedere cele retinute in cuprinsul prezentei decizii si prevederile legale aplicabile in perioada verificata.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestației formulată de către SC X pentru suma reprezentând TVA respinsa la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Braşov în termenul prevăzut de Legea 554/2004 privind Conteciosul administrativ.